

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15.03.2007, sp. zn. 10 To 75/2007, ECLI:CZ:KSHK:2007:10.TO.75.2007.1

Číslo: 35/2008

Právní věta: V případě trestu odnětí svobody, z jehož výkonu byl pachatel podmíněně propuštěn a došlo k zákonné fikci vykonání trestu podle § 64 odst. 2 tr. zák., se má za to, že byl vykonán celý. Při rozhodování o započtení takto vykonaného trestu do souhrnného trestu odnětí svobody podle § 38 odst. 2, věta druhá, tr. zák. je proto třeba započítat celý uložený trest a nikoli jen jeho skutečně vykonanou část.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 15.03.2007

Spisová značka: 10 To 75/2007

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Započítání vazby a trestu

Předpisy: § 38 odst. 1 tr. zák.
§ 38 odst. 2 tr. zák.
§ 64 odst. 2 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové ke stížnosti odsouzeného J. S. částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 27. 2. 2007, sp. zn. 11 T 91/2006, a sám rozhodl o započítání vazby a trestu do uloženého souhrnného trestu odnětí svobody.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se odsouzenému započítává do souhrnného trestu odnětí svobody v délce čtyř roků nepodmíněně při zařazení do věznice s dozorem, uloženého rozsudkem téhož okresního soudu ze dne 17. 10. 2006, sp. zn. 11 T 91/2006, doba strávená ve vazbě od 2. 12. 1992 – 16.00 hod. do 2. 2. 1994 – 14.00 hod., a vykonaný trest odnětí svobody od 1. 3. 2001 – 14.00 hod., a dále i vykonaný trest odnětí svobody od 1. 3. 2001 – 14.00 hod. do 29. 11. 2001 v 11.25 hod., z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 3 T 112/97, ze dne 4. 10. 2000 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 12 To 131/2000, ze dne 16. 1. 2001, který byl při uložení souhrnného trestu zrušen. Dále první soud rozhodl tímto usnesením v dalších výrocích o povinnosti odsouzeného nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby a náklady trestního řízení.

Vůči naznačenému usnesení podal odsouzený J. S. včasnou stížnost, zaměřenou výhradně vůči výroku ad I. tohoto usnesení, pokud se týká zápočtu výkonu trestu odnětí svobody. Namítl, že z výkonu předchozího trestu odnětí svobody byl podmíněně propuštěn dne 29. 11. 2001 a dne 11. 4. 2006, Okresní soud v Trutnově rozhodl, že se ve zkušební době podmíněného propuštění osvědčil (stěžovatel připojuje i fotokopii posledně citovaného rozhodnutí). Podle jeho názoru mu měl proto do uloženého souhrnného trestu být započten celý uložený trest odnětí svobody, nikoli pouze jeho vykonaná část, a to s ohledem na fikci výkonu tohoto předchozího trestu ke dni podmíněného propuštění podle § 64 odst. 2) tr. zák. Ve smyslu těchto stížnostních námitek proto odsouzený navrhl, aby krajský soud rozhodl.

Z podnětu takto podaného řádného opravného prostředku přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1) tr. ř. správnost napadeného výroku tohoto usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a takto zjistil, že stížnost odsouzeného je důvodná.

Z obsahu spisu je především zjištěno, že rozsudkem okresního soudu ze dne 17. 10. 2006, sp. zn. 11 T 91/2006, ve znění rozsudku níže podepsaného krajského soudu ze dne 15. 2. 2007, sp. zn. 10 To 361/2006, byl stěžovatel uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., za nějž, jakož i za trestný čin téže právní kvalifikace, spáchaný formou organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zák., jímž byl uznán vinným rozsudkem krajského soudu ze dne 4. 10. 2000, sp. zn. 3 T 112/97, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 1. 2001, sp. zn. 12 To 131/2000, mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem (§ 39a odst. 3 tr. zák.). Součástí rozsudečného výroku je, mimo výrok o náhradě škody, i výrok zrušovací ve vztahu k výroku o trestu, odsouzenému uloženého výše citovanými předchozími rozsudky, a to včetně obsahově navazujících rozhodnutí (§ 35 odst. 2 tr. zák.). Pokud jde o předchozí rozsudek, dostalo se stěžovateli postihu v podobě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců.

Pokud jde právě o obsahově navazující rozhodnutí, kterak takto byla zrušena, jsou jimi v předchozí trestní věci odsouzeného, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 3 T 112/97, jak usnesení o zápočtu vykonané vazby, tak i usnesení o podmíněném propuštění z výkonu předchozího trestu odnětí svobody a usnesení o osvědčení stěžovatele ve zkušební době tohoto podmíněného propuštění. Okresní soud proto v obecné rovině nepochybil, pokud napadeným usnesením rozhodl i o zápočtu vazby v této předchozí věci vykonané do nynějšího souhrnného trestu, byť tak bylo již dříve učiněno v této věci, neboť tento výrok je zrušen.

Stěžovatel však důvodně prvému soudu vytkl pochybení v podobě zápočtu pouze té části předchozího nepodmíněného trestu odnětí svobody ve věci sp. zn. 3 T 112/97, kterou fakticky vykonal, tj. do dne svého podmíněného propuštění ke dni 29. 11. 2001 (§ 64 odst. 2 tr. zák.), a nikoli celý tří a půlletý uložený trest. Platí totiž především zásada, že souhrnný trest nastupuje namísto trestu úhrnného, tj. jako by za všechny trestné činy byl pachatel v jediném řízení uložen trest a pachatel z uložení souhrnného trestu nemá mít újmu ani prospěch. U trestu odnětí svobody, z jehož výkonu byl pachatel podmíněně propuštěn a došlo u něho k zákonné fikci výkonu trestu podle § 64 odst. 2 tr. zák. (případ odsouzeného), se má zato, že tento trest byl vykonán celý, byť se tak ve skutečnosti nestalo (srov. např. Šámal, P., Púry, F., Rizman, S. Trestní zákon. Komentář. 4. vydání, Praha: C. H. Beck, 2001, str. 300). Tato zákonná konstrukce má posléze významný právní dopad pro pozdější rozhodování o zápočtu tohoto (jakoby celého) vykonaného trestu do později uloženého souhrnného trestu podle pravidla, obsaženého v § 38 odst. 2 tr. zák. Postup, který zvolil první soud, tak stěžovatele jednoznačně znevýhodnil a bylo nutno zjednat nápravu v podobě částečného zrušení napadeného usnesení pod bodem I. a nového rozhodnutí výše uvedeného, které pro odsouzeného znamená konkrétně to, že nyní vykoná zbytek uloženého souhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody ve věci Okresního soudu v Náchodě sp. zn. 11 T 91/2006 v trvání šesti měsíců. Ostatní výroky přezkoumávaného usnesení pak zůstávají rozhodovací činností krajského soudu nedotčeny.